Καιροὶ δὲ καταλύουσι τὰς τυραννίδας.
Κατ᾽ †ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς εὐτυχεῖ.
Κόλαζε τὸν πονηρόν, ἄνπερ δυνατὸς ᾖς.
Καλὸν τὸ μηδὲν εἰς φίλους ἁμαρτάνειν.
Κρίνειν τὸ δίκαιον, μὴ τὸ συμφέρον θέλε.
Κούφως φέρειν δεῖ τὰς παρεστώσας τύχας.
Καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους.
Καιροῦ τυχὼν καὶ πτωχὸς ἰσχύει μέγα.
Κακοῦ μεταβολὴν ἀνδρὸς οὐ δεῖ προσδοκᾶν.
Καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν.
Κάλλιστα πειρῶ καὶ λέγειν καὶ μανθάνειν.
Κακὸν φυτὸν πέφυκεν ἐν βίῳ γυνή,
καὶ κτώμεθ᾽ αὐτὰς ὡς ἀναγκαῖον κακόν.
Καιρῷ σκόπει τὰ πράγματ᾽, ἄνπερ νοῦν ἔχῃς.
Κἂν τοῖς ἀγροίκοις ἐστὶ παιδείας ἔρως.
Καλὸν φέρουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι.
Κάλλιστον ἐν κήποισι φύεται ῥόδον.